

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 61.

Elleve Session.

44de Møde.

Tirsdagen den 28de Februar.

(Fortsat.)

Willing (forts.): Jeg kan forstaae, at der i Lov-
ven gives Bestemmelser om, hvorledes Bygningers
Brandgavle og Sigt skulle opføres, jeg kan
forstaae, at Loven omhandler, hvorledes Skor-
steensrørene skulle holdes rene og hvorledes de
skulle eftersees; men ligesom det vilde have
været ubilligt, om vi i Loven vilde have fastsat
Noget om, af hvem Bygninger skulle opføres,
om vi navnlig vilde have forbudt en Mand,
som selv kunde udføre et saadant Arbejde, at
gjøre det, og derimod sige, at han skal lade det
udføre af Andre, saaledes forekommer det mig
ogsaa her, at denne Bestemmelse er for streng,
idet der efter den skal ansættes faste Bestillings-
mænd til at udføre et Arbejde, som Beboerne
selv ligesaa godt og maa ske bedre kunne ud-
føre. Jeg har ikke kunnet komme bort fra den
Tanke, at dette Punkt hører til den Art, som bør
ordnes ad den frivillige Vej; jeg troer, at dette
baade i sig selv vil være rigtigere, og at det
staaer i Samklang med Grundlovens § 96,
der forudsætter, at Communerne efterhaanden
skulle have saamegen Selvstændighed som mu-
ligt. Jeg anseer en saadan Bestemmelse
som denne som et Baand, en Tvang, der bli-
ver lagt over paa Communerne, istedetfor at
de burde have al mulig Frihed. Naar den
ærede 2den Landstingsmand for 9de Kreds
(Faurshou) under denne Sags 2den Behand-
ling udtalte, at han troede, at jeg i den Hen-

seende havde en fuldkommen urigtig Opfattelse
af Begrebet „Frihed“, saa vil jeg dog overlade
til den ærede Landstingsmand saavel som til
Thinget at overveie, om det virkelig kan kaldes
Frihed, naar man ansætter disse Mænd til at
udføre det Arbejde, som Beboerne selv kunne
udføre. Jeg skal ikke længere opholde mig ved
dette Punkt, men netop af de Grunde, jeg har
anført, anbefale Thinget at vedtage det af mine
Endringsforslag, som gaaer ud paa, at § 22
udgaaer. Skulde dette imidlertid ikke blive
Tilfældet, har jeg subsidiairt stillet det samme
Forslag som forrige Gang, nemlig at Ordene
„Overenskomst med“ ombyttes med Ordene
„Indstilling af“. Jeg skal ikke trætte det ærede
Thing ved at udtale mig om det, da jeg kan
henvise til den Motivering, som jeg tidligere
har givet. Vel veed jeg, at der er endeel
af Thingets Medlemmer, som have en anden
Anskuelse og som troe, at Ordet „Overens-
komst“ indeholder en fuldkommen Betryggelse
for Sogneforstanderskaberne; men jeg maa paa
det Besteinteste benægte dette; det er ingen-
lunde Tilfældet. Naar Initiativet kan tages
af Amtsrådet, vil der fra oven af kunne
udøves et Tryk paa Sogneforstanderskaberne,
som undertiden let kan foranledige, at slige
Bestillingsmænd ansættes; uagtet det vilde
være mod hele Befolkningens Ønske. Det
vil ikke være vanskeligt at anføre Exemp-
ler herpaa i flere Retninger; men jeg skal imid-
lertid blot tillade mig at fremhæve et vigtigt
Exempel, som er mig særlig bekendt, nemlig
fra det Amt, hvor jeg har havt den Ære at
være Medlem af Amtsrådet. Der blev her
af Fleertallet slaaet ind paa det Princip at